

מסכת שבת

פרק ב משנה ז

שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים צָרִיךְ אָדָם לומר בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ עֶרֶב שַׁבָּת עִם
חֲשֵׁכָה. עֲשׂוּתָם. עֲרֵבָתָם. הַדְּלִיקוּ אֶת הַנֵּר. סָפַק חֲשֵׁכָה סָפַק
אִין חֲשֵׁכָה, אִין מַעֲשָׂרִין אֶת הַנֵּדָא, וְאִין מְטַבִּילִין אֶת הַכֵּלִים,
וְאִין מְדַלִּיקִין אֶת הַנֵּרוֹת, אֲכָל מַעֲשָׂרִין אֶת הַדְּמָא, וּמַעֲרָבִין,
וְטוֹמְנִין אֶת הַחֲמִין: